

forsig rigtigt nok sagt af Ministeren. Men det er ikke det, der bør være det afgørende, men afgørende bør det være, om der er bymæssig Bebyggelse, saaledes at man kan sammenligne disse Folks Kaar med de Folks, som bor i Byerne. Andet kan de Mennesker slet ikke forstaa. Jeg henstiller, at man lader Kommunerne faa Lejlighed til at være med til at skønne over, hvorvidt vedkommende Kommune er bymæssigt bebygget eller ikke.

Derefter vender jeg mig til Bestemmelsen om de 25 pCt. til Enker og Enkemænd. Denne Bestemmelse er meget interessant. Den kom ind i sidste Øjeblik og hvilede jo udelukkende paa dette, at det ærede Medlem Hr. Martin Hansen var særligt interesseret deri, fordi han havde opdaget, at de ugiftes Takster var blevet alt for meningsløst smaa i Forhold til de giftes, og derfor maatte der gøres noget, og saa kom i sidste Øjeblik denne Fortolkning, hvorefter Enker og Enkemænd kunde faa 25 pCt.s Forhøjelse under særlige Forhold. Denne Paragraf skabte 2 Slags Understøttelse, saaledes at de, der kom til efter 1. April 1923, kunde faa deres Understøttelse forhøjet med 25 pCt., idet der i Virkeligheden ikke krævedes andre særlige Forhold, end at de skulde bevare deres Hjem, og hvor de havde Vanskelighed herved, kunde Kommunerne give 25 pCt. Forhøjelse. Saaledes havde alle, der kom til efter 1. April 1923, faaet Chancen for at faa Understøttelsen forhøjet med 25 pCt., medens alle de ældste — for det maa jo huskes, at de tidligere aldersundersøttede er de ældste, hvis Arbejdsevne er særlig svækket — ikke kunde faa de 25 pCt.s Tillæg. Dette er en Regel, som man ikke kunde opretholde, og derfor udsendte den højtærede Minister efter at vi havde gjort os til Talsmænd for, at det blev forandret, i November Maaned et Cirkulære, hvori han tog det eneste Standpunkt, der kunde tages, det erkender jeg, nemlig at de alle maatte stilles ens. Det kan være, at det var ulovligt, det skal jeg ikke blande mig i, men det var det eneste fornuftige Standpunkt. Saa begyndte man i Kommunerne at arbejde derefter og gik over til, naar Enker og Enkemænd havde eget Hjem, og der var det særlige Forhold, at det var

vanskeligt for dem at opretholde dette, at give dem de 25 pCt.s Forhøjelse. Jeg ved jo, at Ministerens højeste Embedsmænd — jeg sigter til forskellige Amtmænd ude i Landet — sammenkaldte deres Sogneraaddelegerede og holdt Foredrag for dem om disse Fortolkninger og bl. a. gjorde gældende, at disse 25 pCt. kunde ydes. Jeg takker den højtærede Minister for denne Fortolkning. Jeg er ikke uvillig til at takke den højtærede Minister, naar der er noget at takke for. Jeg takker Ministeren for denne Fortolkning, men jeg vil gerne spørge, hvor længe var Adam i Paradis? De gamle var der ikke ret længe. De var der kun, til Ministeren havde tænkt sig om. Da Ministeren tænkte sig om, kom de gamle væk fra dette Paradis, de var kommet ind i, ikke som Følge af, at Ministeren straks udsendte et nyt Cirkulære, men som Følge af, at de Kommuner, som spurgte, fik Nej til Svar. Det var i Virkeligheden saaledes, at Ministeren ret tidligt havde fortrudt sit Cirkulære. Jeg tror, at det allerede var i Maj Maaned, at han svarede benægtende til forskellige Kommuner, som spurgte. Siden har vi haft en Aldersundersøttelsesordning, som skaber et Virvar i Kommunerne; ingen ved, hvad de skal tro. I Loven staar der: Enker og Enkemænd, som bliver Enker eller Enkemænd efter 1. April 1923. I Ministerens Cirkulære af 30. November 1922 staar der udtrykkeligt, at alle kan faa det. Jeg kunde have Lyst til med Formandens Tilladelse at citere Ministerens Cirkulære: „Som Bestemmelsen er formuleret, maa der nærmest antages at være tænkt paa Tilfælde, hvor Døden indtræder, efter at begge Ægtefæller har opbebaaret Rente i Henhold til Aldersrenteloven, men efter Omstændighederne maa 25 pCt.s Tillæget dog ogsaa kunne ydes i andre Tilfælde, f. Eks., hvor Ægtefællen er død, forinden Aldersrentelovens Ikrafttræden.“ Der er ikke Mulighed for nogen som helst Fortolkning. Ministeren tog heldigvis alle med. Men det, som fulgte efter, var mindre morsomt for Kommunerne, som i Øjeblikket staar og ved ikke, hvem der skal betale det. Det er jo et Spørgsmaal, som endnu ikke er afgjort, for nu er Ministeren nemlig kommet over til et ganske an-